

какви домашни животни. Първото такова, което му става най-въренъ и преданъ другаръ, е кучето. Като домашно животно, то се явява въ началото на *новокаменната епоха*, преди още човѣкътъ да е успѣлъ да опитоми другитѣ животни. Въ продължение на тази епоха се появяватъ нѣколко раси, между които най-много разпространено било т. н. *торфено куче*. Неговите останки най-вече се срѣщатъ тамъ, гдето нѣкога е имало наколни жилища. У насъ изобилни кости, челюсти и черепи отъ тази раса се срѣщатъ въ пещеритѣ и селищнитѣ могили. Това куче е имало срѣденъ ръстъ. Нѣкои учени приематъ, че днешното *бараче* произхожда отъ торфеното куче.

Отъ разкопките и проучванията се вижда, че къмъ края на новокаменната епоха се появяватъ редъ едри домашни раси, чийто брой въ началото на бронзовата епоха (преди 4000 г.) се увеличава все повече и повече. Между тѣхъ твърде разпространено било кучето, наречено *куче на бронзовата епоха*, отъ което, споредъ нѣкои учени, произхожда днешното овчарско куче. Още по-късно, презъ желѣзната епоха и начало на историческата, раситѣ все повече и повече се увеличаватъ. Благодарение на военнитѣ походи, поради преселването на народитѣ, раситѣ, които се появили въ Азия и Африка, биватъ пренесени въ Европа. Отъ кръстосването на новитѣ раси съ мѣстнитѣ европейски, се появяватъ все нови и по-нови.

По-нататъкъ ученитѣ сѫ установили, че т. н. *торфено куче* има за родоначалникъ чакала и че първоначалната му родина, гдето то (торф. куче) е било опитомено, е Западна Азия, отгдeto е пренесено въ Европа. Сѫщо отъ Азия произхожда *кучето на бронзовата епоха* и има за родоначалникъ *индийския вѣлкъ*. Други кучета произхождатъ отъ *вѣличия чакълъ*, а ловджийските кучета и хрѣтката водятъ началото си отъ *етиопския чакълъ*. Едно отъ грамаднитѣ кучета, което наричаме *догъ*,